

NAJĘCIE (6) *sb n*

a jasne; teksty nie oznaczają é (Cn e pochylone).

sg N najęci(e) (3). ◊ G najęciã (2). ◊ A najęci(e) (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. najem, Linde bez cytatu; poza tym XVII w. (z Cn) s.v. najem.

Wzięcie czegoś od kogo lub oddanie czegoś komu lub wynajęcie do usług na pewien czas za umówioną zapłatą; conductio Mącz, Calep; locatio Mącz (6) : Conductio, Náyęcie/ Nayem też Zwiezienie. Mącz 96b, 196d; Locator – Ten ktori do naieczią daie Calep 611a, 236b.

a. O ludziach (2) :

Wyrażenia przyimkowe: »przez najęcie [kogo]« = przez przekupienie (1): kthorzy przez náięćie łtrożow wćiekli do Pomorłkiej źiemie BielKron 369v.

»z najęcia [czyjego]« (1): łtrut był Károlus z náięcia łtrony Niemieckiej. BielKron 172.

Cf NAJAĆ, NAJEM

KCh